

הקדוש ברוך הוא שצתידיים
 ישראל לעמד על הר סיני לקיים
 את הברית הזאת, לא התקיים
 העולם [מזה]. רבי חזקיה אמר, כל
 מי שמודה על חטאו, הקדוש
 ברוך הוא מניח לו ומחיל לו על
 חטאו.

בא ראה, כשברא הקדוש ברוך
 הוא את העולם, עשה ברית זו
 והעמיד עליה את העולם. מנין
 לנו? שכתוב [בראשית], ברא שית.
 זו הברית שהעולם עומד עליה.
 שית שממנו שופעים ויוצאים
 ברכות לעולם, ועליה נברא
 העולם. ואדם עבר על הברית
 הזו והעבירה ממקומה [ס"א מעמו].
 ברית זו נרמזה באות יו"ד, אות
 קטנה עקר ויסוד העולם.
 כשהוליד בן, הודה על חטאו
 וקרא שמו ש"ת, ולא הזכיר בו
 יו"ד להיות שית, משום שעבר
 עליו. ולכן הקדוש ברוך הוא
 [מכאן] ממנו שתל את העולם,
 והתניחו כל דורות צדיקי
 העולם [משת].

ובא וראה, כשעמדו ישראל על
 הר סיני, נכנס בין שתי האותיות
 הללו סוד הברית, ומיהו? בי"ת.
 ונכנס בין שתי האותיות
 שנשארו, ונתן אותה לישראל.
 וכשנכנסה בי"ת, סוד הברית,
 בין שתי האותיות הללו, שהם
 שי"ן תי"ו, [נכנסו] ונעשו שבת,
 כמו שנאמר (שמות לא) ושמרו בני
 ישראל את השבת לעשות את
 השבת לדרתם ברית עולם. כמו
 שהיה ראשית העולם להתייחס
 בהם כל דורות העולם משתי
 האותיות הללו ש"ת, היו תלויים
 עד שנתקן העולם כראוי ונכנס
 ביניהם הברית הקדוש, ונתקן
 בשלמות ונעשה שב"ת.

כאדם עברו ברית. ואלמלא דגלי קמי קדשא
 בריך הוא דזמינין ישראל לקיימא על טורא
 דסיני לקיימא האי ברית, לא אתקיים עלמא
 (ד"ו). רבי חזקיה אמר כל מאן דאודי על
 חטאיה, קדשא בריך הוא שביק ליה ומחיל
 על חוביה.

תא חזי, פד ברא קדשא בריך הוא עלמא,
 עבד האי ברית וקיימא עליה עלמא.
 מנלן דכתיב (בראשית) ברא שית, דא ברית
 דעלמא קיימא עליה. שית דמניה נגדיין
 ונפקא ברכאן לעלמא ועליה אתברי עלמא.
 ואדם עבר על האי ברית ואעבר ליה מאתריה
 (ס"א מעמיה).

האי ברית אתרמינת באת יו"ד את זעירא
 עקרא ויסודא דעלמא. פד אוליד בר,
 אודי על חטאו וקרא שמה ש"ת. ולא אדפר
 ביה יו"ד למיהוי שית, בגין דעבר עליה.
 ובגין כך קדשא בריך הוא (מהקא) מיניה
 אשתיל עלמא ואתייחסו כל דרי זכאה
 דעלמא (משת).

והא חזי, פד קיימו ישראל על טורא דסיני,
 עאל בין תריין אתוון אלין רזא דברית.
 ומאן איהו בי"ת. ועאל בין תריין אתוון
 דאשתארו ויהיב ליה לישראל. וכד עאל
 בי"ת רזא דברית בין תריין אתוון אלין דאנון
 שי"ן תי"ו (עאלו) ואתעבידו שב"ת. פמה דאת
 אמר, (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת
 לעשות את השבת לדורותם ברית עולם.
 פמא דהוה שירותא דעלמא לאתייחסא בהו
 כל דרי עלמא מאלין תריין אתוון ש"ת הוו
 תליין עד דאשתכלל עלמא כדקא יאות ועאל
 בינייהו ברית קדישא ואשתכלל בשלימו
 ואתעבידו שב"ת.

אמר רבי יוסי אלין תריין אתון אשתכללו באת בי"ת וכד אתהדר אתון למפרע מן יומא דאתייליד שת אהדרו אתון בכל דרא ודרא עד דמטי ישראל לטורא דסיני ואתתקנו.

אמר רבי יהודה לתתא אתהדרו. ובכל דרא ודרא הוה גפיה עלמא באתון ולא מתישבין בדוכתייהו. כד אתייהבת אורייתא לישראל אתתקן פלא (נ"א אתון בלהו אתתקנו) רבי אלעזר אומר ביומי אנוש הוה חפימין בני נשא בחכמה דחרשין וקוסמין ובחכמתא למעצר לחילי דשמיא. ולא הוה בר נש מיומא דנפק אדם מגנתא דעדן ואפיק עמיה חכמתא דטרפי אילנא דאשתדל בה. דהא אדם ואתתיה ואנון דנפקו מגניה עד דאתא אנוש, שביקו לה.

בר אתא אנוש חמא לון וחמא חכמתהון משניין (ס"א משניין) עלאין. ואשתדלו בהון ועבדין (ת) עבידתין וחרשין וקוסמין ואוליפו מנהון עד דאתפשטת ההיא חכמתא בדרא דמבול. וכלהו הוה עבדי עבידתיהו לאבאשא.

זהו מתתקפי לגבי נח באנון חכמתן. ואמרי דלא יכיל דינא דעלמא לאשראה עלייהו, דהא אנון עבדי חכמתא לדחייא לכל אנון מארי דדינא. ומאנוש שריאו פלהו לאשתדלא באלין חכמתן דהא הוא דכתיב אז הוהחל לקרא בשם יי.

רבי יצחק אמר כל אנון זכאין דהוה בהו לבתר בההוא דרא, פלהו הוה משתדלי למחאה בהו (נ"א גנין דלא אתעששו עליהו) כמו ירד מתושלח וחנוף. ולא יכילו. עד דאתפשטו חייבין מרדי במאריהון המורדים ברבונם, ואמרו (איוב כא)

אמר רבי יוסי אלין תריין אתון אשתכללו באת בי"ת וכד אתהדר אתון למפרע מן יומא דאתייליד שת אהדרו אתון בכל דרא ודרא עד דמטי ישראל לטורא דסיני ואתתקנו.

אמר רבי יהודה לתתא אתהדרו. ובכל דרא ודרא הוה גפיה עלמא באתון ולא מתישבין בדוכתייהו. כד אתייהבת אורייתא לישראל אתתקן פלא (נ"א אתון בלהו אתתקנו) רבי אלעזר אומר ביומי אנוש הוה חפימין בני נשא בחכמה דחרשין וקוסמין ובחכמתא למעצר לחילי דשמיא. ולא הוה בר נש מיומא דנפק אדם מגנתא דעדן ואפיק עמיה חכמתא דטרפי אילנא דאשתדל בה. דהא אדם ואתתיה ואנון דנפקו מגניה עד דאתא אנוש, שביקו לה.

בר אתא אנוש חמא לון וחמא חכמתהון משניין (ס"א משניין) עלאין. ואשתדלו בהון ועבדין (ת) עבידתין וחרשין וקוסמין ואוליפו מנהון עד דאתפשטת ההיא חכמתא בדרא דמבול. וכלהו הוה עבדי עבידתיהו לאבאשא.

זהו מתתקפי לגבי נח באנון חכמתן. ואמרי דלא יכיל דינא דעלמא לאשראה עלייהו, דהא אנון עבדי חכמתא לדחייא לכל אנון מארי דדינא. ומאנוש שריאו פלהו לאשתדלא באלין חכמתן דהא הוא דכתיב אז הוהחל לקרא בשם יי.

רבי יצחק אמר כל אנון זכאין דהוה בהו לבתר בההוא דרא, פלהו הוה משתדלי למחאה בהו (נ"א גנין דלא אתעששו עליהו) כמו ירד מתושלח וחנוף. ולא יכילו. עד דאתפשטו חייבין מרדי במאריהון